

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

IX. Martyrium Jacobi Apostoli.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

fe, donec ultima illos imperante Vespasiano clades obsidionis oppressit. Hoc igitur modo divina iustitia Judæos ob commissum adversus Christum piaculum infecta est.

C A P U T VII.

Qualiter Pilatus violenta sibi manus intulerit.

Huc refer Nicéphor. 10. cap. 1. 2. Joseph. lib. 18. c. 11. Antiq.

NEQVE verò illud prætereundum est, Pilatum ipsum qui Servatorem nostrum morti addixit, postmodum imperante Cajo, cujus nunc tempora prosequimur, in tantas incidisse calamitates, ut mortem sibi consciscere, suorumque ipse scelerum vindex esse coactus fuerit: divina scilicet iustitia in illum, ut par erat, faviente. Idque à Grecis Scriptoribus proditum est, qui Olympiadum seriem & quæ quibusque temporibus gesta sunt, conscripserunt.

C A P U T VIII.

De fame qua Claudio imperante accidit.

Huc refer Nicéphor. cap. 11. & 12. lib. 2.

INTEREA Cajo qui vix quatuor annis Imperium tenuerat, Claudius Imperator succedit. Cujus temporibus universum propè orbem terrarum fames oppressit, quam quidè Scriptores à nostra religione alienissimi in suis etiam historiis commemorarunt. Atque ita Agabi Prophete prædictio de imminente fame, cujus in Actibus Apostolorum fit mentio, exitum sortita est. Ceterum Lucas postquam de fame illa que principatu Claudii Augusti contigit narravit in Actibus, fratresque Antiochiæ degentes stipem viritum collatam Christianis in Judæa commorantibus per Paulum & Barnabam misisse retulit, hæc deinceps adjungit.

C A P U T IX.

Martyrius Jacobi Apostoli.

EODEM tempore Claudii scilicet Augusti principatu Herodes Rex agressus est affligere quosdam ex Ecclesia, & Jacobum Joannis fratrem gladio interfecit. De hoc Jacobo rem prorsus memoriâ dignam refert Clemens in septimo Institutionum libro, prout eam à majoribus acceperat. Ait enim eum, qui Jacobum judicio obtulerat, cum illum vidisset, Christi fidem liberè

πολυορχία. Γεδάειος μὲν ὄντων ὡν κατὰ τὸν Χριστὸν τετολμήκασι, ταύτη πητὰ ἐν τῆς θείας μετῆι δίκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

ὡς ἔχει Πιλάτος ἐαυτὸν διερχόμενος.

ΟΥκ ἀγνοεῖν ἔστι ἀξιον, ὡς καὶ αὐτὸν ἐκείνον τὸν ἐπὶ τῆς σωτηρίας Πιλάτον, κατὰ Γάιον ἑπτὰ χρόνους διέξιμεν, τοσαύταις ἀπεισεῖν κατέχει λόγος συμφροαῖς, ὡς δὲ ἀνάγκης φωνδῆσιν ἐαυτὸν ἢ πμωρον αὐτοῦ χεῖρα ἡμέαδ' τῆς θείας ὡς εἴκοι δίκης ὅσον εἰς μακρῶν αὐτὸν μετελθῆσθαι. ἰσορῶσιν ἑλλήνων οἰτάς Ολυμπιάδας ἀμα τοῖς κατὰ χρόνους πεπερασμένοις ἀναγραφῶντες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Περί τῆς κατὰ Κλαύδιον γινόμενης λιμῆς.

Αλλὰ γὰρ Γάιον ἐδ' ὅλοις τέταρσιν ἔτεσι ἄτλιω δέχθην καταχρόντα, Κλαυδίῳ ἀντιχεράτωρ διαδέχεται, καθ' ὃν λιμὲ τῶν οἰκωμένων πείσαντος, τῶτο ἔχει καὶ οἱ πόρρω τῆ καὶ ἡμᾶς λόγος συζησθεῖς ταῖς αὐτῶ ἰστορίας παρεδούσιν, ἢ καὶ τὰς πρᾶξεις τῆ Ἀποστόλων Ἀγάθου ἀπεφῆκε ἀπὸ τῆς μέλλειν ἐσεδαγλιμὸν ἐφ' ὅλλω τὴν οἰκωμένην, πέρασ ἐλάμβανεν ἀπὸ ῥῆσας. τὸν ἔχει κατὰ Κλαυδίον λιμὸν ἐπιστημηναρῶν ἐν ταῖς πρᾶξεσιν ὁ Λυκάς, ἰσορῶσας τε ὡς ἀρα διὰ Παύλου καὶ Βαρνάβα οἱ κατὰ Ἀντιόχειαν ἀδελφοὶ τοῖς κατὰ τῶν Γεδάειαν ἔξ ὡν ἐκαστῶ ἡνυπόρει διαπεμφόμενοι ἦσαν, ἐπιφέρει λέγων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄.

Μαρτύριον Γακάου τῆς Ἀποστόλου.

ΚΑὶ ἐκείνον δὲ τὸν καιρὸν, δῆλον ὅτι τὸν ἐπὶ Κλαυδίῳ, ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας, κακῶσάσιντας τῆ δὲ τῆς ἐκκλησίας, ἀνείλε ἢ ἁκῶσον τὸν ἀδελφὸν Γακάου μαχαίρα. περὶ τῆς δ' ὁ Κλήμης τῆς Γακάου καὶ ἰσορῶσιν μνήμης ἀξίαν ἐν τῆ τῶν ἰσορῶσιν ἐβδόμη ἀρα πῆτεται, ὡς ἐκ ἀρα δόσεως τῶν ἀπὸ αὐτῶ φάσκων. ὅτι δὲ ὁ

εἰσαγαγὼν αὐτὸν εἰς δικαστήριον, μαρτυρή-
 σαίσα αὐτὸν ἰδῶν, κινήσει ὁμολόγησεν εἶναι
 καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν χειριστὸν. σωμαπήχθησαν
 οὖν ἀμφὼ φησὶ. καὶ καλὰ τὴν ὁδὸν ἤξιώσεν
 ἀφ᾽ ἑθνήμα ἀπὸ ἑπὶ τῆ Γαλιλαίας. ὃ ὃλίγον
 σκεψάμενος, εἰρήνη σοι εἶπε, καὶ καλεφίλησεν
 αὐτὸν. καὶ ἔτιως ἀμφοτέρω οὐκ ἐπαρῶ-
 μήθησαν. τὸν καὶ οὗτος ὃ, ὡς φησὶν ἡ θεία
 γραφή, ἰδὼν Ἡρώδης ἑπιτῆ τῆ Γαλιλαίας ἀ-
 ναρῆσει ὅτι δὴ πρὸς ἡδονῆς εἰπὸ πρᾶχθεν τοῖς
 Ἰουδαίοις, ἐπιπέταται καὶ Πέτρον δεσμοῖς τε αὐ-
 τὸν ᾤρα δὲ ὅσον ἔπω κτὸν καὶ αὐτὸ φόνον
 ἐνήργησεν ἂν, εἰ μὴ διὰ θείας ἐπιφανείας
 ἐπιείκωνται αὐτῶν ἰσχυρῶς ἀγγελοῦ, ᾧ δὲ ὄξως
 τῷ εἰργμῶν ἀπαλλαγῆς, ἐπι τῷ ἔ κηρύγ-
 ματος ἀφ᾽ ἑταίμα διακονίαν. καὶ τὰ μὲν κατὰ
 Πέτρον, ἔτιως εἶχεν οἰκονομίας.

A confitentem, commotum viri constan-
 tia, se quoque Christianum esse affir-
 maffe. Ambo igitur, inquit, simul ad
 supplicium ducti sunt. Cumque inter
 eundem rogasset Jacobum comes ut
 sibi veniam daret, paulisper moratus
 Jacobus: Pax tibi, inquit, statimque
 illum osculatus est. Ita simul ambo ca-
 pite truncati interiēre. Tunc etiam,
 ut divina tradit Scriptura, Herodes
 cum Jacobi cadem gratissimam esse
 Judæis videret, Petrum quoque adortus
 est, quem in vincula conjectum
 capitali supplicio jam jam addicturus
 erat, nisi Petrus divina virtute, An-
 geli scilicet noctu apparentis auxilio,
 præter omnium spem vinculis libera-
 tus, ad prædicationis ministerium di-
 missus fuisset. Et hæc quidem Petro
 cælesti quadam providentia contige-
 runt.

Act. 12.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄.

ὡς ἀρχιεπιστοῦ καὶ Ἡρώδης Ἀποστόλων διώξει, τῆς θείας
 ἀποστολικῆς δυνάμεως.

ΤΑ δὲ γε τῆς κατὰ τῶν Ἀποστόλων ἐγχει-
 ρήσεως τῆ βασιλείως, ὁμοίᾳ ἀναβολῆς
 εἶχετο ἀλλὰ γένοι αὐτὸν ὃ τῆ θείας δίκης ἡ-
 μωρὸς διάκονος μετῆ, παρατίμα μὲ τῶν
 τῶν Ἀποστόλων ἐπιπέταται, ὡς καὶ ἡ τῶν πρᾶ-
 ξων ἰσορροῖ γραφή, ὁμοίᾳ μὲν ἐπὶ τῶν
 καισαρείαν, ἐν ἐπιπέταται δ' ἐνταυθα ἑορτῆς
 ἡμέρα λαμπρῆ καὶ βασιλικῆ κοσμοσάμνον
 ἐδῆται, ὑψηλὸν τε ᾧ βῆματος δημογορή-
 σαίσα. ἔ γὰρ δήμω παντὸς ἐπιδημησαίσατος
 ἐπὶ τῆ δημογορίᾳ, ὡς ἐπὶ φωνῆ Θεοῦ καὶ ὁμοί-
 ἀνθρώπων, ᾧ δὲ ἀρχιεπίμα τὸ λόγιον παλάξαι αὐ-
 τὸν ἀγγελοῦ Κυρίου ἰσορροῖ, ἡρόμνον τε σκλη-
 κόρῳ τὸν ἐκλύξαι. Θαυμάσαι δ' ἄξιον τῆς
 πρὸ τῶν θεϊαν γραφῶν καὶ ἐν τῶν δὲ τῶν ᾧ δὲ
 δόξω συμφωνίας, τὴν ἔ Γωσήπυ ἰστορίαν κατὰ
 ἡν ἐπιμαρτυρῶν τῆ ἀληθείᾳ δὴ λόγος ἐστὶν ἐν τό-
 μω τῆς ἀρχαιολογίας ἐνεκαυδεκάτω, ἐν-
 θα αὐτοῖς γεράμασιν ᾧ δὲ πῶς τὸ θαῦμα
 διηγείται. τῆτον δ' ἐπὶ αὐτῶ βασιλευσὶν ἡ
 ὄλης Ἰουδαίας πεπλήρωτο καὶ παρῆν εἰς
 πόλιν καισαρείαν, ἡ τοπότερον στρατων
 πύργος ἐκαλεῖτο. συνετέλει δ' ἐνταυθα θεω-
 ρίας εἰς τῶν Καισαρῶν πύργον, ὑπὲρ τῆς ἐκεί-
 νης ᾧ δὲ ἰστορίας ἑορτήν ἡνα ταύτην ἐπιμαρτυρῶν.
 καὶ παρ' αὐτὴν ἡρόμνον τῶν κατὰ τὴν ἐπαρ-
 χίαν ἐν τέλει καὶ ᾧ δὲ ἐκείνων εἰς ἀξίαν

CAPIT X.

Quomodo Herodes qui et Agrippa dictus est,
 Apostolos persecutus divinam statim ultio-
 nem est expertus.

R EGIS vero ob commotam adver-
 sus Apostolos persecutionem
 haudquaquam diu dilata vindicta est:
 sed continuo divinæ justitiæ minister
 Angelus ab eo poenas expetit. Cum
 enim statim post commissum in Apo-
 stolos facinus, ut traditur in Actibus
 Apostolorum, Caesaream profectus es-
 set, ibique die festo candida ac regia ve-
 ste indutus, populum è tribunali allo-
 queretur, omnique ei multitudo accla-
 maret, non hominis vocem esse quam
 audirent, sed Dei: repente illum ab
 Angelo Dei percussum esse sacræ literæ
 testantur, & à vermibus consumptum
 interiisse. Ceterum mirari subit Jose-
 phi historiam, quippe quæ in hujus mi-
 raculi narratione cum divina Scriptu-
 ra planè consentiat. In ea enim veri-
 tatem testimonio suo ac suffragio per-
 spicue comprobatur, cum rem gestam
 in nono decimo Antiquitatum libro
 exponit his verbis: Tertius, inquit,
 jam annus effluerat, ex quo totius
 Judææ Regno potiebatur, cum ur-
 bem Caesaream ingressus est, quæ antea
 Stratonis turris vocabatur. Ibi in ho-
 norem Cæsaris spectacula exhibuit,
 pro illius salute hos festos dies institu-
 tos fuisse intelligens. Ad quam festi-
 vitatem frequens numerus eorum qui
 honore inter suos ac dignitate polle-

Huc refer
 Nieph.
 l. 2. c. 13.